

nemme at mene, at de skulde regjere, enten de vare i Flertal eller i Mindretal. Sovedforskjellen imellem os laa i Svires Mangel paa Anerkjendelse af de parlamentariske Grundsætninger, og naar blot Rigeberettigelsen var anerkjendt, saa kunne vi meget godt forliges om at forhandle; men det forekommer mig rigtignok, at Situationen i denne Vinter igjen har staaet Noget midt imellem, som efter min Mening kan blive meget skadeligt for Klarheden i vort politiske Liv. Jeg kan ikke negte, at jeg vilde ønske, at det ærede Medlem kunde faae en saadan Stadiighed, at vi kunde vinde den gamle Tillid til ham tilbage igjen; men jeg siger, den er der ikke nu, og derfor kunne de Herrer utvivlsomt ikke gaa tilbage i den Forstand; fremad maa de. Den ærede Ordfører siger, at de forskjellige Punkter, som de have offret, have de offret frivillig. Det er maaske af Rærlighed til det Ministerium, der har udstedt Provisoriet; thi ellers veed jeg ikke, hvorfor de have gjort det. Som sagt, fremad maa de, men de have endnu en Del tilbage at udrette, og jeg vil for deres egen Skyld ønske, at de maa komme over det og komme til at betræde den anden Vej, som den ærede Ordfører omtalte. Jeg gad nok vidst, om det vilde være en forsvaerlig Politisk fra de Herrer's Side nu i Foraaret, efter en saadan 5 eller 6 Maaneders Samling, at gjenoptage den Opgave, som de forlode i Oktober, da vi Alle vare friste og løstede af Belgernes Tillid, og da der hverken var Splittelse eller Mistillid fra nogen Side. Mon de Herrer, naar denne Rigsdagsamling er endt om et Par Maaneder, med nogen Sandhed sige til Bølgerne, hvad de sagde i Hjør: I kunne stole paa os! Nei, mine Herrer, den Tillid har jeg ikke til de Herrer, at jeg vilde underskrive et Dokument til Bølgerne, hvori der stod: I kunne stole paa os. Naturligvis mene de Herrer det i en anden Forstand, det negter jeg ikke; men taget i den Forstand, hvori vi toge det i Hjør, og saaledes som jeg nu har forklaret det, kunne de ikke gjøre det, eller vi i den Senjende have Tillid til dem. Men naar saa er, hvorledes kunne de Herrer saa forlange af os, at vi skulle gribe ind i deres Politik. Nei, vi ere henviste til et Mindretals Stilling, den har sine Fordelle, og dem benytte vi ganske vist (Th. Nielsen: Vi ere lige mange!) Nei, de Herrer ere et Parti paa mellem 60 og 70; det viste navnlig Afstemningen om Skiftsmiblerne, det viste den 8de November, og det viste den 17de December. Det er som sagt et Parti paa mellem 60 og 70. Men at forlange, at Mindretallet skulde gjøre Flertalsgjerning, det vilde stride mod det parlamentariske Princip; vi ere Parlamentariskere, og som saadanne handle vi. Jeg har hermed udtalt mig tilstrækkelig om det tredie Foredrag af den ærede Ordfører. Selvfølgelig kan man ikke komme ind i alle de Skrænkfroe, som det ærede veltalende Medlem lavede i sine Udtalelser, men

jeg har taget et almindeligt Forbehold derimod; jeg vilde trætte Forsamlingen, hvis jeg saa sent paa Aftenen gjennemgik alle de Bendinger og alle de Krumninger i hans Tale, der kunde trænge til at rettes. Det kan ske en anden Gang, jeg skal være til det ærede Medlems Hjeneste, naar han omstriver mine Udtalelser, saaledes som han har gjort det adskillige Gange i Aften.

N. Andersen: Jeg har kun bedet om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning til en enkelt Ytring af den ærede Ordfører. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgtreds (Dinesen) og jeg forstode en Ytring af den ærede Ordfører saaledes, at han dermed vilde sige, at det ærede Medlem, som jeg nævnte, og jeg i Sommer paa politiske Møder skulde have tilraadet Befolkningen og Folkethingsmændene at bøje sig for Provisoriet. Det have vi ikke gjort; tværtimod, vi have udtalt, at man kunde lade Provisoriet ligge, ikke godkjende det, og dersom man vilde Regjeringen Noget af den Grund, da gaa den eneste Vej, som vi vidste, nemlig indstævne det for Rigsretten. Det, vi have tilraadet, var, at man maatte sørge for, naar Rigsdagen igjen traadte sammen, saa snart som muligt paa regelmæssig Maade at faae en Finantslov vedtagen, som kunde træde i Stedet for Provisoriet; thi derved kunde man bringe det til at ophøre, og jeg vil ikke tilbageholde den Bemærkning, at vi jo med Tilfredsstillelse have set paa, at man ogsaa har fulgt dette Raad og siden vor Sammentræden arbejdet paa at faae en Finantslov vedtagen. Det er Noget, som jeg antager, maa være indlysende for det ærede Medlem, at det kun kan være tilfredsstillende for os at se det, fordi det er vor Overbevisning, at det er det eneste Rigtige, som vi kunde gjøre. Svørgt agter jeg ikke at blande mig i den Strid, der har været ført her i Aften, eller i den Forhandling, her har fundet Sted. Jeg vil kun sige, at jeg for min Del anser de Forhandlinger, som her have været førte, som uundgaelige Følger af den Politik, der har været ført i de sidste 5, 6 Aar her, og som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgtreds (Berg) har ført an i.

Ordføreren (Solstein): Rige overfor det ærede Medlem, der nu sidst talte, vil jeg sige, at det var en mærkværdig Driftighed, han viste ved først at sige, hvad han skulde have raadet os til og dernæst paastaa, at vi havde fulgt Raadet. Det ærede Medlem vilde have Thinget til at tro, at vi havde fulgt hans Raad fra i Sommer. (Berg: Ja, det er rigtigt.) Ja, det ærede Medlems Attest giver jeg ikke Meget for; men saa maatte det ærede Medlem ikke have sagt, hvad han raadede til i Sommer, thi det, det ærede Medlem nævnte, at han raadede os til, er stik modsat af det, vi have gjort. Det ærede Medlem